

РЕШЕНИЕ

№ 32229

гр. София, 14.08.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 79 състав, в
публично заседание на 20.07.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николай Димитров

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разглежда дело номер **11512** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 226 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с § 2, във връзка с чл. 156 – чл. 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по депозирана жалба на търговско дружество „СТАБИЛ БИЛД“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], ул. „328-ма“ № 9, маг. 1, представлявано от М. У. Д. – управител, чрез адв. Л. П. Б. – САК, срещу Ревизионен акт (РА) № Р-22221923006927-091-001 от 31.05.2024г. издаден от Н. И. Б. - началник на сектор, възложил ревизията и Г. П. П. - главен инспектор по приходите - ръководител на ревизията, органи по приходите при Териториална дирекция на Национална агенция за приходите (ТД на НАП) – В., потвърден с Решение № 1165 от 22.08.2024г. на зам. директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ - [населено място] (ОДОП) при Централно управление на Национална агенция по приходите (ЦУ на НАП).

С Ревизионния акт са извършени корекции на декларираните резултати и са установени задължения за довносяне по Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС) в размер на 13 608.87 лв. и лихви за забава в размер на 6 798.56 лв. и за корпоративен данък по Закона за корпоративното подоходно облагане (ЗКПО) в размер на 63 878.98 лв. и лихви за забава в размер на 27 889.77 лв.

Пред настоящия съд е ново разглеждане на жалбата по реда на чл. 226 от АПК, след като с Решение № 10409 от 28.10.2025г. на Върховен административен съд, постановено по адм. дело № 6407/2025г. по описа на съда, е отменено Решение № 12512 от 09.04.2025г., постановено по адм. дело № 9665/2024г. по описа на Административен съд София-град и делото е върнато на друг

състав за ново разглеждане при спазване на указанията по тълкуването и прилагането на закона. В сезиращата съда жалба са изложени аргументи за незаконосъобразност и необоснованост на ревизионния акт, издаден в противоречие с разпоредбите на ДОПК, ЗДДС, ЗКПО, практиката на ВАС и на Съда на Европейския съюз. По отношение на преобразувания счетоводен резултат за 2019г. и за 2020г. е оспорена автентичността на квитанциите, като се твърди, че същите не са подписани от управителя на дружеството или от упълномощено от него лице или от друго лице, на което е възложено да приема парични суми от името на дружеството.

Оспорват се като неверни констатациите в обжалвания РА, че сумите посочените в квитанциите са получени от жалбоподателя, вследствие на което е трябвало да бъдат осчетоводени като се твърди, че тези суми не са постъпвали в касата на дружеството и не представляват неотчетени приходи от продажби, поради което и неправилно с ревизионния акт е определен ДДС за довносяне в размер на 12 008.86 лева и е преобразуван финансовия резултат за 2019г. и за 2020г. На следващо място е изложено, че липсват конкретни твърдения на ревизиращите органи относно лицето, за което се твърди, че е приело спорните парични суми.

От ревизиращите органи се предполага, че плащания се приемат от счетоводители, касиери и др. служители, но от жалбоподателя се твърди, че в дружеството няма назначени лица на длъжност счетоводител или касиер. За увеличения финансов резултат през процесните години от жалбоподателя е изложено становище, че пазарната оценка, взета предвид от ревизиращите е завишена, тъй като експерта е използвал за сравнение сделки, които не могат да бъдат определени като аналози и заключенията, не са били изготвени при спазване на изискванията на Наредба Н-9 от 14.08.2006г. на МФ. С жалбата не се оспорва ревизионния акт, в частта на отказан данъчен кредит в размер на 1 600.00 лв. по фактура с № [ЕГН] от 16.01.2019г. издадена от „Ч. РАЗПРЕДЕЛЕНИЕ БЪЛГАРИЯ АД“. Моли съда да отмени ревизионния акт в останалата част.

В съдебно заседание - жалбоподателя „СТАБИЛ БИЛД“ ЕООД се представлява от адв. Л. Б. с приложено по делото пълномощно, моли съда да уважи жалбата и да отмени обжалвания РА. Претендират се присъждаме на разноски на осн. чл. 80 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК.

Ответникът - директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ - [населено място] при Централно управление на Национална агенция по приходите, редовно призован, не се явява, не се представлява. Постъпила е молба от процесуалния представител на ответника с изразено становище жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна и да бъде оставен в сила ревизионния акт. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура – редовно уведомена, не изпраща представител, не взема становище.

По делото са приложени писмени бележки от жалбоподателя в защита на тезата за отмяна на ревизионният акт в обжалваната част.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и възраженията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Ревизионното производство е образувано със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № Р-22221923 006927-020- 001 от 27.11.2023 ., на основание чл. 112 и чл. 113 от ДОПК, с която е възложено извършване на ревизия на търговско дружество „СТАБИЛ БИЛД“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] за установяване на задължения за корпоративен данък по ЗКПО за периодите от 01.01.2019г. до 31.12.2020г. и за установяване на задълженията по ЗДДС за периодите от 01.02.2019г. до 28.02.2019г. и от 01.12.2019г. до 31.03.2020г. Заповедта е издадена от Н. И. Б. - на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП - В.. Н. Б. е определена за компетентен орган за възлагане на ревизията, въз основа на Заповед № РД-01-1019 от 06.11.2023г. издадена от директора на ТД на НАП С., Заповед № З-ЦУ-2303 от 06.11.2023г. и Заповед № З-

ЦУ-2431 от 23.11.2023г. на зам. изпълнителен директор на НАП.

Със заповедта е определен и ревизиращият екип в състав П. Р. И. – главен инспектор по приходите, ръководител на ревизията и И. Д. С. – главен инспектор по приходите. Заповедта за възлагане на ревизия е връчена по електронен път на 04.12.2023г., като за срок на ревизията е определен три месеца, считано от датата на връчването на посочената ЗВР.

С Решение № Р-22221923006927-098-001 от 28.12.2023г. за изземване разглеждането и решаването на конкретен въпрос/преписка Н. Б., в качеството ѝ на началник на сектор при ТД на НАП – В., във връзка с прекратяване на служебно правоотношение на П. Р. И., поради придобиване право на пенсия за осигурителен стаж и възраст, считано от 28.12.2023г. на основание Заповед № 34-1838 от 14.12.2023г. на изп. директор на НАП, на осн. чл. 7, ал. 3 от ДОПК, изземва правомощията по разглеждането и решаването на преписка Р-22221923006927-098-001 от П. И. - ръководител на екип и възлага правомощията по извършване на Г. П. П. при ТД – В. в качеството на ръководител на ревизията.

Със Заповед за изменение на заповед за възлагане на ревизия (ЗИЗВР) № Р-22221923006927-020-002 от 28.12.2023г. на основание чл. 112, ал. 2, т. 1 и чл. 113, ал. 3 от ДОПК е определен нов срок за извършване на ревизията до 05.03.2024г. по отношение на същият период и видове задължения. Заповедта е връчена по електронен път на 09.01.2024г.

На 20.02.2024г. Заповедта за изменение на заповед за възлагане на ревизия от 28.12.2023г. е изменена с нова ЗИЗВР № 22221923006927-020-003 и на основание чл. 112, ал. 2, т. 1 и чл. 113, ал. 3 и чл. 114, ал. 1 от ДОПК е определен нов срок за извършване на ревизията до 02.05.2024г. Заповедта е връчена по електронен път на 26.03.2024г.

За обективното установяване на факти и обстоятелства, от органите извършващи ревизията, са били предприети действия подробно описани в ревизионния доклад. На основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК на „СТАБИЛ БИЛД“ ЕООД е връчено Искане за представяне на документи и писмени обяснения (ИПДПОЗЛ) с № Р-22221923006927-040-001 от 28.11.2023г. връчено по електронен път на 04.12.2023г. за представяне на цялата търговска, счетоводна и банкова документация, като в отговор от дружеството са били представени документи и писмени обяснения и същите са подробно описани в РД.

С Акт за възлагане на експертиза № Р-22221923006927-01-001 от 21.02.2024г. и № Р-22221923006927-01-002 от 05.03.2024г. са възложени експертизи за определяне на пазарните цени към датите на покупко-продажба, в съответствие със степента на завършеност на недвижимите имоти по приложени нотариални актове, с продавач дружеството жалбоподател. А с протоколи за приемане на резултатите от възложените експертизи с № Р-22221923006927-145-001 от 02.04.2024г. и № Р-22221923006927-145-002 от 02.04.2024г. са приобщени техническите експертизи, с които са определени пазарните цени на недвижимите имоти. С протокол КД-73 за присъединяване на документи от друго производство с № Р-22221923006927-П.-001 от 29.04.2024г. са приобщени доказателства, събрани на хода на проверка за установяване на факти и обстоятелства на „СТАБИЛ БИЛД“ ЕООД приключила с Протокол КД-73 № П-22221922221691-073-001 от 27.10.2023г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад (РД) с № 22221923006927-092-001 от 13.05.2024г., връчен по електронен път на 14.05.2024г., срещу който от жалбоподателя не е подадено писмено възражение по реда на чл. 117, ал. 5 от ДОПК.

От органите по приходите е било установено че, дейността на дружеството „СТАБИЛ БИЛД“ ЕООД е свързана със строителството на жилищни и нежилищни сгради. В ревизирания период, съгласно Разрешение за строеж № 58 от 30.03.2018г., издадено от главния архитект на Столична община, дружеството е извършило строителство на жилищна сграда с магазини в [населено

място],[жк], [улица]с УПИ IV-680, кв. 85. А от представен договор за изпълнение на строително - монтажни работи (СМР) от 27.03.2018г. е било установено, че главен изпълнител на СМР е „АЛАДИН БИЛДИНГ“ ООД с ЕИК[ЕИК].

Въз основа на извършената проверка от органите на приходната администрация на ревизираното дружество са извършени корекции на декларираните резултати и са установени задължения за довносяне като е начислен ДДС, не е признато право на приспадане на данъчен кредит, както са и установени задължения за довносяне за корпоративен данък.

1. По отношение на начислен ДДС, ревизиращите органи, констатирали, че приходите на дружеството са формирани основно от продажби на недвижими имоти (по нотариален акт (НА) с № 171 от 12.12.2019г.; НА с № 136 от 10.12.2019г.; НА с № 43 от 10.12.2019г.; НА с № 83 от 12.12.2019г.; НА с № 161 от 10.12.2019г.; НА с № 172 от 10.12.2019г.; НА с № 129 от 13.12.2019г.; НА с № 155 от 12.12.2019г.; НА с № 182 от 13.12.2019г.; НА с № 186 от 10.12.2019г.; НА с № 112 от 19.12.2019г.; НА с № 82 от 13.12.2019г.; НА с № 140 от 13.12.2019г.; НА с № 153 от 13.12.2019г. и НА с № 36 от 04.10.2018г., НА с № 38 от 14.02.2020г.; НА с № 92 от 04.02.2020г.; НА с № 44 от 04.02.2020г. и НА с № 83 от 04.02.2020г.) като в РД са подробно описани имотите, имената на клиентите, номерата на нотариалните актове и издадените от „СТАБИЛ БИЛД“ ЕООД фактури. От служителите на приходната администрация е била извършена проверка за установяване на факти и обстоятелства, предхождащата ревизията, при която е извършена насрещна проверка на Л. П. Б., пълномощник на непълнолетните си деца - А. и М. Б., за извършена покупка на недвижими имоти от жалбоподателя. От Б. са били представени копия на нотариален акт № 180 от 12.12.2019г. и нотариален акт № 46 от 04.02.2020г. за покупка на недвижими имоти, изградени на етап „груб строеж“ в сграда, строяща се от жалбоподателя в [населено място],[жк]на [улица], както и квитанции за плащане в брой и банкови документи.

От приложените документи ревизиращите органи установили, че НА с № 180 12.12.2019г. е съставен за продажбата на апартамент с № 4, със застроена площ – 52.40 кв. м., ведно с мазе - № 6 с площ 2.54 кв. м., ведно с 3.41 % от идеални части от дворното място, както и ателие № 1 с площ от 37.19 кв. м. за сумата от 107 575.75 лв. А по отношение на НА № 46 от 04.02.2020г. констатирали, че е за продажба на отделни части от подземни гаражи - паркомясто № 4 и паркомясто № 5 за сумата от 19 558.30 лв.

По отношение на заплащането им е установено, че за продажбите са извършени плащания по банков път и в брой, като от банкови сметки установили, че плащания са извършени на дата 06.06.2018г. в размер на 9 780.00 лв.; на дата 08.06.2018г. в размер на 48 900.00 лв.; на дата 06.12.2018г. в размер на 29 337.46 лв. и на дата 29.08.2019г. в размер на 19 558.30 лв., или общо плащания в размер на 105 575.76 лева. А по отношение на извършените плащания в брой, съгласно 7 бр. квитанции от ревизиращите органи е прието, че са както следва: с № 086 от 09.12.2019г., „за ат. 1 и ап. 4 за обект: жилищна сграда, кв. 85

[улица]е платена сумата от 15 000.00 лв.“; с № 087 от 11.12.2019г. „за ат. 1 и ап. 4 за обект: жилищна сграда, кв. 85 [улица]е платена сумата от 10 000.00 лв.“; с № 091 от 17.12.2019г. „за ат. 1 и ап. 4 за обект: жилищна сграда, кв. 85 [улица]е платена сумата от 14 120.00 лв.; с № 095 от 31.01.2020г. „за обект: жилищна сграда, кв. 85, [улица]е платена сумата от 10 000.00 лв.“; с № 007 от 23.03.2020г. „за ат. 1 и ап. 4 - глйдери, термо глави, топломер и лири за обект: жилищна сграда, кв. 85, [улица]е платена сумата от 1 330.00 лв.“, с № 096 от 04.02.2020г. „жилищна сграда, кв. 85, [улица]е платена сумата от 11 824.00 лв.“ и с № 062 от 08.02.2019г. за „ат. 1 и ап. 4 за обект: жилищна сграда, кв. 85, [улица]е платена сумата от 5 000.00 евро.“

На следващо място в хода на проверката ревизиращите органи установили, че жалбоподателя е издал фактура с № 11 от 06.06.2018г.; фактура с № 35 от 03.12.2018г.; фактура с № 82 от

02.09.2019г. и фактура с № 103 от 03.12.2019г. само за платените по банков път суми, а получените в брой суми не били отразени в счетоводството на дружеството и не са участвали при формиране на счетоводния финансов резултат.

Въз основа на така констатираното органите на приходната администрация приели, че получените суми по квитанции през 2019г., общо в размер на 48 899.15 лв. представляват авансови плащания за продажбата на апартамент № 4 и ателие № 1. Като сумата от дата 17.12.2019г. е била приета за окончателно плащане за апартамент и ателието. А за получените суми по квитанции през м. 01 и м. 02.2020г. общо в размер 21 824.00 лв., и за които не е било посочено конкретно основание за плащането, от органите по приходите е било прието, че са за авансово плащане по нотариалните актове. За сумата в размер на 1 330.00 лв. по квитанция № 007 от 23.03.2020г. от ревизиращите е прието, че е за плащане за договорени между страните СМР, за които не е бил издаден данъчен документ.

ОП констатирали, че за тези получените плащания в брой не е начислен дължимият ДДС, чрез издаване на фактури и включването им в СД и дневниците за продажби и на осн. чл. 86, ал. 1 и чл. 66, ал. 1, във връзка с чл. 67, ал. 2 от ЗДДС е начислен ДДС общо в размер 12 008.87 лв.

2. По отношение на непризнато право на приспадане на данъчен кредит от ревизиращите органи е установено, че жалбоподателя е упражнил право на приспадане на данъчен кредит в размер на 1 600.00 лв. по фактура с № [ЕГН] от 16.01.2019г., издадена от „ЧЕЗ РАЗПРЕДЕЛЕНИЕ БЪЛГАРИЯ“ АД с ЕИК[ЕИК] с получател М. У. Д.. Към нея е било представено и споразумение между „ЧЕЗ РАЗПРЕДЕЛЕНИЕ БЪЛГАРИЯ“ АД, М. У. Д., в качеството на присъединено лице - втора страна и жалбоподателя – трета страна за присъединяване на дружеството към електропреносната мрежа.

Въз основа на представените документи, органите на приходната администрация констатирали, че дружеството жалбоподател не е посочен като получател по фактурата, тъй като такъв е вписан М. У. Д. и приели, че фактурата не отговаря на изискванията на чл. 114 и чл. 115 от ЗДДС като на основание чл. 71, т. 1 от ЗДДС, във вр. с чл. 114 и чл. 115 от ЗДДС е отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 1 600.00 лв.

3. По отношение на установените задължения за корпоративен данък от ревизиращите органи е установено следното:

- за 2019г.

От ревизираното дружество е деклариран корпоративен данък в размер на 8 894.63 лв. От органите по приходите на основание чл. 78, във вр. с чл. 16, ал. 1 от ЗКПО счетоводният финансов резултат е преобразуван в увеличение със сумата в размер на 630 789.73 лв., представляващи разликата между пазарната цена на продадените от дружеството имоти и отчетения приход. А на осн. чл. 23, ал. 2, т. 1 от ЗКПО във вр. с чл. 26, т. 2 и чл. 10 от ЗКПО, счетоводният финансов резултат е преобразуван в увеличение със сумата от 8 000.00 лв.,

представляващ непризнат за данъчни цели разход по фактура № [ЕГН] от 16.01.2019г., издадена от „ЧЕЗ РАЗПРЕДЕЛЕНИЕ БЪЛГАРИЯ“ АД. За 2019г. е установен данъчен финансов резултат печалба и определен корпоративен данък за внасяне в размер на 72 773.61 лв.

- за 2020г.

От жалбоподателя е деклариран счетоводен финансов резултат загуба в размер на 136 204.14 лв., а от ОП е установен счетоводен резултат загуба в размер на 83 516.47 лв, като на основание чл. 78 от ЗКПО, във вр. е чл. 16, ал. 1 от ЗКПО счетоводния финансов резултат е преобразуван в увеличение със сумата от 52 687.67 лв. представляващи разликата между пазарната цена на продадените от дружеството имоти и отчетения приход.

За да бъде преобразуван счетоводния финансов резултат от ревизиращите органи е прието, че от

представените първични счетоводни документи, счетоводните регистри и при съпоставката на цените по нотариален акт с пазарните цени на имотите, са констатирани значителни несъответствия, подробно описани в РД и РА:

(- за имот по НА с № 171 от 12.12.2019г. продажната стойност по нот. акт - 89 646.46 лв., пазарна стойност - 146 563.68 лв., разлика между продажна и пазарна цена - 56 917.22 лв.;

- за имот по НА с № 136 от 10.12.2019г. продажната стойност по нот. акт - 48 833.33 лв., пазарна стойност - 87 900.00 лв., разлика между продажна и пазарна цена - 39 066.67 лв.;

- за имот по НА с № 43 от 10.12.2019г. продажната стойност по нот. акт - 76 316.67 лв., пазарна стойност - 132 446.82 лв., разлика между продажна и пазарна цена - 56 130.15 лв.;

- за имот по НА с № 83 от 12.12.2019г. продажната стойност по нот. акт - 36 771.67 лв., пазарна стойност - 57 127.94 лв., разлика между продажна и пазарна цена - 20 356.27 лв.;

- за имот по НА с № 161 от 10.12.2019г. продажната стойност по нот. акт - 90 416.67 лв., пазарна стойност - 181 346.69 лв., разлика между продажна и пазарна цена - 90 930.02 лв.;

- за имот по НА с № 172 от 10.12.2019г. продажната стойност по нот. акт - 41 485.00 лв., пазарна стойност - 87 899.63 лв., разлика между продажна и пазарна цена - 46 414.63 лв.;

- за имот по НА с № 129 от 13.12.2019г. продажната стойност по нот. акт - 74 224.53 лв., пазарна стойност - 89 436.00 лв., разлика между продажна и пазарна цена - 15 211.47 лв.;

- за имот по НА с № 155 от 12.12.2019г. продажната стойност по нот. акт - 30 666.67 лв., пазарна стойност - 57 127.94 лв., разлика между продажна и пазарна цена - 26 461.27 лв.;

- за имот по НА с № 182 от 13.12.2019г. продажната стойност по нот. акт - 86 264.00 лв., пазарна стойност - 184 350.65 лв., разлика между продажна и пазарна цена - 98 086.65 лв.;

- за имот по НА с № 186 от 10.12.2019г. продажната стойност по нот. акт - 33 166.67 лв., пазарна стойност - 66 223.41 лв., разлика между продажна и пазарна цена - 33 056.74 лв.;

- за имот по НА с № 112 от 19.12.2019г. продажната стойност по нот. акт - 97 791.50 лв., пазарна стойност - 89 435.74 лв., разлика между продажна и пазарна цена - 8 355.76 лв.;

- за имот по НА с № 82 от 13.12.2019г. продажната стойност по нот. акт - 46 666.67 лв., пазарна стойност - 96 451.00 лв., разлика между продажна и пазарна цена - 49 784.33 лв.;

- за имот по НА с № 140 от 13.12.2019г. продажната стойност по нот. акт - 31

666.67 лв., пазарна стойност - 62 929.00 лв., разлика между продажна и пазарна цена - 31 262.33 лв.;

- за имот по НА с № 153 от 13.12.2019г. продажната стойност по нот. акт - 79 377.10 лв., пазарна стойност - 162 656.99 лв., разлика между продажна и пазарна цена - 83 279.89 лв.;

- за имот по НА с № 38 от 14.02.2020г. продажната стойност по нот. акт - 48 333.33 лв., пазарна стойност - 81 983.00 лв., разлика между продажна и пазарна цена - 33 649.67.89 лв.;

- за имот по НА с 92 от 04.02.2020г. продажната стойност по нот. акт - 16 666.67 лв., пазарна стойност - 17 061.00 лв., разлика между продажна и пазарна цена - 394.33 лв.;

- за имот по НА с 44 от 04.02.2020г. продажната стойност по нот. акт - 6 250.00 лв., пазарна стойност - 6 707.00 лв., разлика между продажна и пазарна цена - 457.00 лв. и

- за имот по НА с 83 от 04.02.2020г. продажната стойност по нот. акт - 16 298.58 лв., пазарна стойност - 17 330.00 лв., разлика между продажна и пазарна цена - 1 031.42 лв.)

За да достигнат до този извод, е била възложена експертиза за определяне на пазарните цени на недвижимите имоти – паркоместа, ателиета и апартаменти, към датите на покупко-продажбите и в съответната със степента на завършеност с Акт за възлагане на експертиза с № Р-22221923006927-01-001 от 21.02.2024г. и с № Р-22221923006927-01 -002 от 05.03.2024г. Изготвена е била експертна оценка от инж. Д. Б., който е изложил, че е използвал методът на сравнимите неконтролируеми цени от Наредба № Н-9 от 14.08.2006г. за реда и начините за прилагане на методите за определяне на пазарните цени (Наредба № Н-9/14.08.2006г.,Наредбата).

ОП приели, че са използвани аналози в района на оценявания имот, както и че е съобразено обстоятелството, че съгласно нотариалните актове обектите са били продадени със степен на завършеност „груб строеж“, но в документите за собственост е било записано, че владението се предава след въвеждане на сградата в експлоатация, както и че за разликата между обектите „ателие“ и „апартамент“ е използван корекционен коефициент 1.1. Използван е бил корекционен коефициент в размер на 0.85 за апартамент № 1, за който в НА е посочено,

че е със степен на завършеност „груб строеж“ и се предава във владение в деня на сделката, а за останалите обекти не е бил приложен корекционен коефициент, тъй като в нотариалните актове е посочено, че владението се предава след въвеждане на сградата в експлоатация, пазарните цени са били определени в диапазон, описани в табличен вид като за целите на облагането са ползвани определените минимални стойности на пазарните цени.

Въз основа на всички събрани документи от органите по приходите е прието, че дружеството е укрило приходи от извършените продажби, както и че за платени

суми в брой, не са издадени данъчни документи и не са отразени в счетоводството на дружеството. А също така и констатирали, че реално платените суми от Л. П. Б., се доближават до установената от експертизата пазарна цена за съответните имоти. При така констатираното от органите по приходите е издаден РА № Р-22221923006927-091-001 от 31.05.2024г., издаден от Н. И. Б., на длъжност началник сектор „Ревизии“ – орган възложил ревизията и Г. П. П., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП В. - ръководител на ревизията, въз основа на обективизираното в РД като са установени допълнителни задължения по ЗДДС в резултат на доначислен ДДС в размер на 12 008.87 лв. и е отказан данъчен кредит в размер на 1600.00 лв., ведно със съответните лихви в общ размер на 6 798.56 лв., както са и допълнително установените задължения по Закона за корпоративното подоходно облагане в размер на 63 878.98 лв. й лихви в размер на 27 889.77 лв. Ревизионният акт е връчен на дружеството жалбоподател на 05.06.2024г.

Същият е обжалван по административен път и с Решение № 1165 от 22.08.2024г. на заместник директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“- [населено място] при Централно управление на Националната агенция за приходите, е потвърден Ревизионен акт РА № Р-22221923006927-091-001 от 31.05.2024г. За да потвърди процесния ревизионен акт, административния орган по отношение на представените от Л. Б. квитанции - бланки, с отбелязано името на дружеството и поставен негов печат, с положен подпис в графа гл.

счетоводител/касиер, приел, че „дори и да не е положен подписа на управителя, следва да се има предвид, че плащанията обичайно се получават от касиери, счетоводители и др.“, тъй като обемът на извършваната дейност от дружеството предполага плащанията да се приемат от такива служители, а не лично от управителя. По отношение на представената фактура от „ЧЕЗ РАЗПРЕДЕЛЕНИЕ БЪЛГАРИЯ“ АД приел, че жалбоподателя не разполага с данъчен документ по чл. 114 и

чл. 115 от ЗДДС, а за извършеното увеличение на счетоводния финансов резултат за 2019г. и 2020г. изложил, че е законосъобразно извършено с разликата между установената с експертизата пазарна цена и осчетовожените от дружеството приходи от продажби на недвижими имоти, както и че спрямо жалбоподателя при определяне на конкретната пазарна цена ревизиращият екип е приел минималната такава, въз основа на оценителна експертиза при която е използван методът на сравнимите неконтролирани цени, съгласно §1, т. 10 от ДР на ДОПК и Наредба № Н-9 от 14.08.2006г.

Ревизионният акт, потвърден с решение на зам. директора на ОДОП е обжалван по съдебен ред пред Административен съд София-град като на осн. чл. 160, ал. 1 от ДОПК, съдът е отменил Ревизионен акт, в частта на установените по ЗКПО задължения за 2019г. в размер над 12 008.60 лв. главница и лихва над 5 242.56 лв.

като в останалата част е отхвърлил жалбата на „СТАБИЛ БИЛД“ ЕООД.

С Решение № 10409 от 28.10.2025г. на Върховен административен съд по адм. дело № 6407/2025г. по описа на съда, отменя Решение № 12512 от 09.04.2025г., постановено по адм. дело № 9665/2024г. по описа на Административен съд София-град и връща делото на друг състав за ново разглеждане при спазване на указанията по тълкуването и прилагането на закона.

В мотивите си Върховният съд, при връщане на делото за разглеждане от нов състав е указал съдът да обсъди представените по делото доказателства и констатациите на приетата експертиза, както и да събере относимите за решаване на спора доказателствата, във връзка с оспорването на представените от трето лице квитанции за получени суми в брой от ревизираното лице, след което да се произнесе по същество на спора.

По адм. дело № 9665/2024г. по описа на АССГ, съдът е назначил съдебно оценителна експертиза на вещото лице Р. Д. Д.. Експертизата е приета от страните без оспорване. Липсват данни за заинтересованост на експерта от изхода на делото и предвид професионалната му компетентност, съдът намира представеното заключение за компетентно и безпристрастно изготвено, поради което го кредитира. Експерта е дал заключение за пазарните цени на оценяваните имоти към датата на извършване на сделката, както следва за:

- паркомясто № 4 с ИД 68134.4356.680.1.22 – ПМ, 2020г., 7 512 лева;
- паркомясто № 5 с ИД 68134.4356.680.1.22 – ПМ, 2020г., 7 512 лева;
- паркомясто № 16/17 с ИД 68134.4356.680.1.23 – ПМ, 2020г., 7 512 лева;
- паркомясто № 18/19 с ИД 68134.4356.680.1.23 – ПМ, 2020г., 7 512 лева;
- паркомясто № 3 с ИД 68134.4356.680.1.22 – ПМ, 2020г., 7 512 лева;
- апартамент № 1 с ИД 68134.4356.680.1.1 – двустаен, 2020г., 63 963 лева;
- апартамент № 6 с ИД 68134.4356.680.1.6 – двустаен, 2019г., 58 292 лева;
- апартамент № 2 с ИД 68134.4356.680.1.2 – двустаен, 2019г., 58 292 лева;
- апартамент № 11 с ИД 68134.4356.680.1.11 – едностаен, 2019г., 43 917 лева;
- апартамент № 3 с ИД 68134.4356.680.1.3 – едностаен, 2019г., 43 917 лева;
- апартамент № 7 с ИД 68134.4356.680.1.7 – едностаен, 2019г., 43 917 лева;
- апартамент № 5 с ИД 68134.4356.680.1.5 – двустаен, 2019г., 63 963 лева;
- апартамент № 14 с ИД 68134 4356.680.1.14 – двустаен, 2019г., 56 300 лева;
- апартамент № 4 с ИД 68134 4356.680.1.4 - двустаен, 2019г., 59 311 лева;
- ателие № 1 с ИД 68134.4356.680.1.18 – ателие, 2019г., 32 807 лева;
- ателие № 2 с ИД 68134.4356.680.1.19 - ателие, 2019г., 32 807 лева;
- ателие № 3 с ИД 68134.4356.680.1 20 – ателие, 2019г., 32 807 лева;
- апартамент № 8 с ИД 68134.4356.680.1.8 – двустаен, 2019г., 59 311 лева;
- апартамент № 12 с ИД 68134.4356 680.1.12 – двустаен, 2019г., 59 311 лева;
- апартамент № 15 с ИД 68134.4356.680.1.15 -едностаен, 2019г., 41 733 лева;
- апартамент № 9 с ИД 68134.4356.680.1.9 – двустаен, 2019г., 63 963 лева;

- апартамент № 10 с ИД 68134.4356.680.1.10 – двустаен, 2019г., 58 292 лева;
- апартамент № 13 с ИД 68134.4356 680.1.13 – двустаен, 2019г., 63 963 лева;
- апартамент № 16 с ИД 68134.4356 680 1 16 – тристаен, 2019г., 102 475 лева

Въз основа оценката на пазарните стойности, вещото лице е дало и становище, че за 2019г. дължимият корпоративен данък е 20 903.23 лева, а за 2020г. е изчислил пониско увеличение на финансовия резултат в сравнение с ревизиращите, но въпреки разликите във финансовия резултат, крайният корпоративен данък е определен в размер на 0.00 лв., т.е. финансовия резултат за 2020г. е загуба.

На основание чл. 226, ал. 1 АПК производството по делото, при новото му разглеждане, започва от първото незаконосъобразно процесуално действие. На основание чл. 226, ал. 2 АПК при новото разглеждане на делото се допускат само писмени доказателства, които не са могли да бъдат известни на страната, както и доказателства за новооткрити или новонастъпили обстоятелства след първоначалното разглеждане на делото от първоинстанционния съд.

При новото разглеждане на делото жалбоподателят не изложи нови твърдения.

В качеството на свидетел е разпитан Л. П. Б.. Показанията му са логични, последователни, без противоречиви, поради което съдът ги кредитира. В показанията си св. Б. заявява, че апартаментът, който обитава е закупен от жалбоподателя през 2007г. и от тогава познава г-н У., но не знае дали фирмата е била същата. Не може да посочи имената на лицата, издали квитанциите. Заявява, че не е плащал в брой парични суми на фирма „СТАБИЛ БИЛД“ ЕООД, както през 2019г. така и през 2020г. във връзка с покупка на апартамент. Също така посочва, че дейностите не са извършвани от „СТАБИЛ БИЛД“ ЕООД, въпреки, че той е поискал, „но те казаха, че не извършват такива дейности“.

Заявява че всички тези приходни касови ордери не са свързани с дейности, извършвани от „СТАБИЛ БИЛД“ ЕООД, от които дори бил разочарован, тъй като му отказали извършването на дейности. Извършвал е плащания по тези касови ордери и квитанции на различни лица. Дейностите, са били различни - ремонт на балкон с тежка покривна конструкция като доуточнява „...имаше проблем, защото не можеха да докарат вишка и това оскъпи много нещата. След това трябваше да се прави улук, който не можеше да бъде стандартна конструкция и трябваше да правят допълнителни носачи и още неща. След това ремонт на баня.

Ремонтите бяха извършвани от различни лица, един довежда друг, разминаваха се просто е ясно как се работи с физически лица, на които си им в ръцете. Прави се също и ремонт на един покрив, който неясно защо течеше преди те да го ремонтират и след това продължи да тече. Всичко това се случи отдавна, мисля че в интервала след 2019г. до 2020г.“ Заявява, че за всички тези дейности е заплащал в брой съобразно квитанциите, които са издадени и тези квитанции са представени на данъчните органи когато получил известие от НАП.

На следващо място в разпита си посочва, че „...тогава бях в много тежко психическо състояние и имаше опасност здравословно да ми се случи много лошо нещо и общо взето не внимавах какво правя. Тогава гледах как мога всичко да дам на НАП, защото си имах страхотен здравословен проблем. Така, че това обяснява как се озоваха тези платежни документи като изискуеми от НАП. Когато изпратих тези документи в НАП въобще не се замислих до колко това, което изпращам касае отношенията ми със „СТАБИЛ БИЛД“ ЕООД“, „погрешка изпратих тези платежни. Тези платежни приходни касови ордери и квитанции не касаят „С. Б. ЕООД, изпратил съм ги по погрешка в НАП“.

При разпита св. Б. дава отговори и на въпроси поставени от процесуалния представител на ответника, както следва: „Спомняте ли си адреса, където сте извършил плащането, за което са издадени приходни касови ордери и кой е този адрес?“ на който свидетеля заявява, че „Няма адрес, тези ордери съм ги получавал от разни частни лица, които са ми извършвали ремонтни дейности по същото време в апартамента, който обитавам. Тези плащания не са свързани с дейността на дружеството, нито ремонтните дейности, нито плащанията“. На въпроса „Известно ли му е името на лицето, което е приело плащането и е издало документ за него (квитанции) от името на жалбоподателя и кое е то?“, свидетелят заявя, че „при работа със случайни хора връзките са инцидентни и в момента въобще не си спомням хората, с които се е налагало да влизам в такива отношения свързани с плащания, но те не са били свързани с фирмата „С. Б.“.

С протоколно определение, съдът отменя определението, с което е допуснато откриване на производство по реда на чл. 193 от ГПК, предвид обстоятелството, че квитанциите не касаят дейността на дружеството жалбоподател и не са относими към предмета на спора, с оглед заявените от свидетеля обстоятелства.

По делото са приложени адм. дело № 9665/2024г. по описа на Административен съд София-град и адм.дело № 6407/2025г. по описа на ВАС, документи представени от ответника и жалбоподателя.

Съдът, като обсъди събраните по делото доказателства във връзка с направените в жалбата оплаквания, доводите и становищата на страните и като извърши цялостна проверка на законосъобразността и обосноваността на оспорения Ревизионен акт, на основание чл. 160, ал. 2 от ДОПК и чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146 от АПК, във вр. с §2 от ДР на ДОПК, намира за установено следното:

С жалбата се обжалва акт, за който изрично е предвидено обжалване пред съд, съгласно чл. 156, ал. 1 от ДОПК. Решение № 1165 от 22.08.2024г. на зам. директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ – [населено място] при Централно управление на Национална агенция за приходите е връчено на жалбоподателя по електронен път на 28.08.2024г. Жалбата е подадена до съда, чрез административния орган на 04.09.2024г., видно от поставения върху същата вх. №

53-04-608, от надлежно лице и при наличието на правен интерес, поради което същата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана по същество.

Разгледана по същество, жалбата е основателна, поради следното:

Предмет на оспорване в настоящото производство е Ревизионен акт № Р-22221923006927-091-001 от 31.05.2024г. издаден от Н. И. Б. - началник на сектор, възложил ревизията и Г. П. П. - главен инспектор по приходите - ръководител на ревизията, органи по приходите при Териториална дирекция на Национална агенция за приходите – [населено място], потвърден с Решение № 1165 от 22.08.2024г. на зам. директор на ОДОП при ЦУ на НАП, в частта с който са установени допълнителни задължения по ЗДДС в резултат на доначислен ДДС в размер на 12 008.87 лв., ведно със съответните лихви, както и допълнително установените задължения по Закона за корпоративното подоходно облагане в размер на 63 878.98 лв. и лихви в размер на 27 889.77 лв.

В настоящето производство и съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК, съдът преценява законосъобразността и обосноваността на ревизионния акт, като проверява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Заповедта за възлагане на № Р-22221923006927-020-001 от 27.11.2023г. е издадена от Н. И. Б. на длъжност началник сектор в отдел „Ревизии“ при ТД на НАП-В., като издателят ѝ, с оглед на заеманата длъжност, е сред органите компетентни да издават ЗВР, посочена в заповеди: Заповед № РД-01-1019 от 06.11.2023г. издадена от директора на ТД на НАП С., Заповед № 3-ЦУ-2303 от 06.11.2023г. и Заповед № 3-ЦУ-2431 от 23.11.2023г. на зам. изпълнителен директор на НАП. Следователно заповедта за възлагане на ревизия, както и заповедите за изменение на заповедите за възлагане на ревизии са издадени от компетентен орган в кръга на неговите правомощия, като съдържание отговаря на изискванията по чл. 113 от ДОПК, подписани с електронен подпис на началник сектор в отдел „Ревизии“ в ТД на НАП В. – Н. Б..

Не е налице нищожност на РА, тъй като настоящата съдебна инстанция приема, че същите ревизиращите органи са служители на единната данъчна администрация и компетентността им е на територията на цялата страна. Съгласно чл. 10, ал. 9 от ЗНАП - при необходимост за изпълнение на възложените на агенцията функции, изпълнителният директор или оправомощено от него лице може със заповед да нареди служители от една териториална дирекция да осъществяват правомощията си по отношение на лица, за които съгласно правилата на чл. 8 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, компетентни са органите на друга териториална дирекция, включително за части от работното време и без промяна на мястото на работа.

По силата на тази разпоредба произтича компетентност за приходната

администрация от друга ТД на НАП да издава актове спрямо лица, които не са в териториалната компетентност на съответната дирекция. В случая, става въпрос за изключение от правилата, заложиени в чл. 7, ал. 1 и чл. 8 от ДОПК за обхвата на териториалната компетентност, която е обвързана с постоянния адрес на ревизираното лице и каквото е ревизираното лице, като необходимостта е във връзка с оперативната самостоятелност на изпълнителния директор. В този смисъл е и становището, застъпено в ТР № 3 от 26.06.2025г. на ВАС.

Безспорно е издаването на обжалвания РА от компетентни органи в ТД на НАП – В.. Съгласно разпоредбата на чл. 119, ал. 2 от ДОПК, ревизионният акт се издава от органа, възложил ревизията, който е определен за това с акт на директора на компетентната териториална дирекция - чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК и от ръководителя на ревизията определен със заповедта за възлагане на ревизия - чл. 113, ал. 1, т. 2 ДОПК. Със ЗВР за ръководител на ревизията е определена П. Р. И., но с Решение № Р-22221923006927-098-001 от 28.12.2023г.

за изземване разглеждането и решаването на конкретен въпрос/преписка Н. Б., в качеството ѝ на началник на сектор при ТД на НАП – В., с оглед прекратяване на служебно правоотношение на П. И., поради придобиване право на пенсия за осигурителен стаж и възраст, считано от 28.12.2023г. на осн. чл. 7, ал. 3 от ДОПК, изземва правомощията по разглеждането и решаването на преписката от П. И. - ръководител на екип и възлага правомощията по извършване на Г. П. П. в качеството на ръководител на ревизията. Оспореният Ревизионен акт № Р-22221923006927-091-001 от 31.05.2024г. е издаден от Н. Б. - орган, възложил ревизията и Г. П. - главен инспектор по приходите, определена за ръководител на ревизията, като издателите на ревизионният акт са разполагали с материална компетентност.

Заповедта за възлагане на ревизия и заповеди за изменение на ЗВР, съставения въз основа на ревизията Ревизионен доклад и Ревизионен акт са издадени, чрез информационна система „Контрол“ като електронни документи, подписани с електронен подпис.

Настоящата съдебна инстанция приема всички актове в ревизионното производство – Заповеди за възлагане на ревизии, Заповеди за изменение на възложената ревизия, Ревизионен доклад и Ревизионен акт за издадени от органи по приходите, които са притежавали квалифициран електронен подпис (КЕП). Съгласно чл. 3 от ЗЕДЕУУ (ред. - ДВ, бр.85 от 2017г., действаща към момента на издаване на РА) електронен документ е електронен документ по смисъла на чл. 3, т. 35 от Регламент (ЕС) № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014г. относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО/ОВ, L 257/73 от 28 август 2014г., като писмената форма се смята за спазена, ако е съставен електронен документ.

В процесния случай Заповедта за възлагане на ревизия, заповедите за нейното изменение, ревизионния доклад и ревизионен акт са създадени като електронен документ по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЕДЕУУ, по отношение, на който с оглед фикцията, установена в ал. 2 се приема, че е спазено изискването за писмена форма. Доказателствената сила на подписания с КЕП електронен документ е такава, каквато законът признава на подписания писмен документ. Именно, като електронен документ, подписан от посочените в тях органи по приходите с електронен подпис, актът е изпратен като електронно съобщение и връчен на ревизираното лице по реда на чл. 30, ал. 6 ДОПК и това обстоятелство е удостоверено по предвидения за това в цитираната норма ред с разпечатка на записа в информационната система. С оглед разпореденото от законодателя, в чл. 184, ал. 1 от ГПК, приложима в съдебното производство по оспорване на РА на основание § 2 ДР на ДОПК, тези електронни документи са представени на съда като възпроизведени на хартиен носител преписи, заверени от страната.

Спазен е и срокът по чл. 109 от ДОПК, ревизионно производство е образувано в рамките на 5 - годишния срок.

На следващо място, спазени са процесуалните правила за извършването на ревизията. Липсват данни за допуснати съществени процесуални нарушения- такива, които съществено са ограничили процесуалното право на защита на засегнатото лице в хода на ревизионното производство. В ревизионния акт са посочени фактическите и правните основания за неговото издаване. Ревизиращият орган е извършил анализ на доказателствата, относими към данъчното облагане на жалбоподателя за спорните периоди, като е изложил подробно съображенията, мотивирали фактическите и правни изводи. Съгласно разпоредбата на чл. 120, ал. 2 от ДОПК, ревизионният доклад е неразделна част от ревизионния акт. Изложените в РД мотиви предвид цитирания чл. 120, ал. 2 от ДОПК, представляват мотиви и на РА.

Ревизията е приключила в срока по чл. 114, ал. 2 от ДОПК. РД е съставен от ревизиращите органи на 13.05.2024г., в срока по чл. 117, ал. 1 от ДОПК. РД съдържа предвидените в чл. 117, ал. 2 от ДОПК реквизити, при прилагане на събраните в хода на ревизионното производство доказателства. В хода на ревизията органите по приходите са попълнили преписката с необходимите доказателства, на база на които е извършена проверка на релевантните за облагането на жалбоподателя обстоятелства.

Съответно спазен е и срока по чл. 119, ал. 2 от ДОПК за издаването на ревизионния акт. В хода на провело се ревизионно производство е осигурено участието на жалбоподателя, като му е дадена възможност за представяне на доказателства и писмени документи, а връчването на РД, РА и съответно решението, с което този ревизионен акт е потвърден, са извършени при спазването на процесуалните правила, предвидени в ДОПК.

В обобщение с оглед на изложеното и съобразно разпоредбата на чл. 160, ал. 2 от ДОПК, съдът приема, че ревизионният акт е издаден от компетентен орган по приходите, на основание чл. 119, ал. 2 от ДОПК, след надлежно възложена ревизия, съгласно чл. 112 и чл. 113 от ДОПК, в предвидената от закона форма съгласно чл. 113 от ДОПК, и съдържа всеки един от реквизитите, посочени в чл. 120 от ДОПК.

За материалната законосъобразност на акта, съдът съобрази следното:

I. По отношение на начислен ДДС:

1. От органите на приходната администрация на осн. чл. 86, ал. 1 и чл. 66, ал. 1, във връзка с чл. 67, ал. 2 от ЗДДС на жалбоподателя е начислен ДДС общо в размер 12 008.87 лв. за получени плащания в брой по квитанции.

За да бъде начислен ДДС ревизиращите органи приели, че за покупка на недвижими имоти по Нотариален акт № 180 от 12.12.2019г. и Нотариален акт № 46 от 04.02.2020г. са извършени плащания по банков път и в брой като жалбоподателя е издал фактура с № 11 от 06.06.2018г.; фактура с № 35 от 03.12.2018г.; фактура с № 82 от 02.09.2019г. и фактура № 103 от 03.12.2019г. за платените по банков път суми, а получените в брой суми – приети за аванс по квитанции с № 086 от 09.12.2019г. за платена сумата - 15 000.00 лв.; с № 087 от 11.12.2019г. за заплатена сумата - 10 000.00 лв.; с № 091 от 17.12.2019г. за платена сумата - 14 120.00 лв.; с № 095 от 31.01.2020г. за платена сумата - 10 000.00 лв.; с № 007 от 23.03.2020г. за заплатена сумата - 1 330.00 лв.; с № 096 от 04.02.2020г. за платена сумата - 11 824.00 лв. и с № 062 от 08.02.2019г. за заплатена сумата - 5 000.00 евро, не са били отразени в счетоводството на дружеството и не са участвали при формиране на счетоводния финансов резултат.

В разпоредбата на чл. 86, ал. 1 от ЗДДС е въведено правилото регистрирано лице, за което данъкът е станал изискуем, е длъжно да го начисли, като: 1. издаде данъчен документ, в който посочи данъка на отделен ред; 2. включи размера на данъка при определяне на резултата за съответния данъчен период в справка-декларацията по чл. 125 за този данъчен период; 3. посочи документа по т. 1 в дневника за продажбите за съответния данъчен период.

Съгласно чл. 66, ал. 1 от ЗДДС, стандартната ставка на данъка е 20 на сто за облагаемите доставки с място на изпълнение на територията на страната, освен изрично посочените като облагаеми с намалена или нулева ставка на данъка.

За съда представени документи – квитанции не съставляват частни документи по смисъла на чл. 180 от ГПК, тъй като липсват данни за техния автор. Поставените печат с надпис „СТАБИЛ БИЛД“ ЕООД С. не могат да придадат валидност на представените „квитанция към приходен касов ордер“, както и положеният подпис в графа касиер не може да замести липсата на автор по отношение на същите. По делото е приложена справка извлечение от информационните масиви на НАП, видно от която в дружеството няма лице назначено на длъжност „касиер“. Посочени са три длъжности – кранист, пазач и офис мениджър, но длъжността

касиер не е посочена с имена на лице, което да я е заемало в периода 01.01.2019г. до 31.12.2020г.

Също така от показанията на свидетеля Б. се установява, че за покупките по нотариален акт № 180 от 12.12.2019г. и нотариален акт № 46 от 04.02.2020г. не е плащал в брой суми на жалбоподателя „СТАБИЛ БИЛД“ ЕООД през 2019г. и през 2020г., а за представените от него касови ордери заявява, че те не са свързани с дейности, извършвани от „СТАБИЛ БИЛД“ ЕООД. Посочва, че при изискването на документите от НАП – „бях в много тежко психическо състояние и имаше опасност здравословно да ми се случи много лошо нещо и общо взето не внимавах какво правя. Тогава гледах как мога всичко да дам на НАП, защото си имах страхотен здравословен проблем“, както и че „тези платежни приходни касови ордери и квитанции не касаят „СТАБИЛ БИЛД“ ЕООД, изпратил съм ги по погрешка в НАП“.

За наличността на същите, в показанията си заявява, че са получавани от „...частни лица, които са ми извършвали ремонтни дейности по същото време в апартамента, който обитавам. Тези плащания не са свързани с дейността на дружеството, нито ремонтните дейности, нито плащанията...“. Също така по отношение на лицето, което е приело плащането и е издало документ (квитанции) от името на жалбоподателя свидетелят заявя, че същите са получени „...при работа със случайни хора, връзките са инцидентни и в момента въобще не си спомням хората, с които се е налагало да влизам в такива отношения свързани с плащания, но те не са били свързани с фирмата С. Б.“.

Показанията на свидетеля са последователни и непротиворечиви, също така по делото липсват данни за авторството на същите и макар да има положен подпис в графа касиер от събраните доказателства не се установява в дружеството да е имало лице назначено на тази длъжност, както и не се установява автора на същите - лицето което ги е подписало, а при не установен автор, липса на доказателства, че положения подпис е на управителя или упълномощено от него лице и налични по делото свидетелски показания, че платежни приходни касови ордери/квитанции не са получавани от „СТАБИЛ БИЛД“ ЕООД, както и че не са свързани с дейности извършвани от жалбоподателя, не може да бъде безспорна и приета от съда, констатацията на органите на приходната администрация, че плащанията обичайно се получават от касиери, счетоводители и др. Липсват доказателства и не са налице данни от кого са приети сумите и кой е издавал процесните квитанции и каква е действителната причина за издаване на същите, поради което за съдът същите са лишени от доказателствена стойност.

С оглед на изложеното настоящата съдебна инстанция приема, че сумите отразени като плащания по тези квитанции не са авансови плащания за закупените недвижими имоти по горепосочените нотариални актове или плащания във връзка с услуга извършена от жалбоподателя, за да бъдат отразени в счетоводството на

дружеството, поради което и правилно не са участвали при формиране на счетоводния финансов резултат. Жалбата е основателна в тази ѝ част и РА за доначислен ДДС в размер 12 008.87 лв. следва да бъде отменен като незаконосъобразен, ведно с лихвите в размер на 5 889.33 лв., изчислени от съда на основание чл. 162 от ГПК, вр. с § 2 от ДР на ДОПК до дата на издаване на РА – 31.05.2024г., чрез използването на Е-калкулатор на страницата на Националната агенция за приходите.

2. За непризнатото право на приспадане на данъчен кредит в размер на 1 600.00 лв. по фактура с № [ЕГН] от 16.01.2019 г. издадена от „ЧЕЗ РАЗПРЕДЕЛЕНИЕ БЪЛГАРИЯ“ АД с ЕИК[ЕИК] с получател М. У. Д., жалбоподателят изрично е посочил в жалбата си, че не оспорва ревизионния акт в частта на непризнат счетоводно отразен разход от процесната фактура, поради което РА в тази му част е влязъл в сила и съда не следва да извършва проверка за законосъобразност.

II. По отношение на установените в РА задължения за корпоративен данък за 2019г. в размер на 72 773.61 лв. и за 2020г. установен счетоводен резултат загуба в размер на 83 516.47 лв. със задължение за корпоративен данък 0.00 лева, съдът съобрази следното:

В разпоредбата на чл. 16, ал. 1 от ЗКПО е посочено, че когато една или повече сделки, включително между несвързани лица, са сключени при условия, чието изпълнение води до отклонение от данъчно облагане, данъчната основа се определя, без да се вземат под внимание тези сделки, някои техни условия или тяхната правна форма, а се взема под внимание данъчната основа, която би се получила при извършване на обичайна сделка от съответния вид по пазарни цени и насочена към постигане на същия икономически резултат, но която не води до отклонение от данъчно облагане.

В ДР на ЗКПО, в т. 14, § 1 законодателят е определил, че „пазарна цена“ е цената по смисъла на § 1, т. 8 от допълнителните разпоредби на ДОПК, а именно сумата без данъка върху добавената стойност и акцизите, която би била платена при същите условия за идентична или сходна стока или услуга по сделка между лица, които не са свързани.

Като в § 1, т. 10 от ДР ДОПК са изрично определени методите за определяне на пазарните цени: а) методът на сравнимите неконтролирани цени между независими търговци; б) методът на пазарните цени, където обичайната пазарна цена е цената, използвана в процеса на продажба на стоки и услуги в непроменена форма на независим партньор, намалена с разходите на търговеца и с обичайната печалба; в) методът на увеличената стойност, при който обичайната пазарна цена се определя, като себестойността на продукцията се увеличи с обичайната печалба; г) методът на транзакционната нетна печалба и д) методът на разпределената печалба. Редът и начинът за прилагане на методите се определят с Наредба № Н-9 от 14.08.2006г. за реда и начините за прилагане на методите за определяне на пазарните цени на

Министъра на финансите (Наредба № Н-9 от 14.08.2006г./ Наредба).

Съгласно нормата на чл. 7 от Наредба № Н-9 от 14.08.2006г. за определянето на пазарните цени се използват методът на сравнимите неконтролирани цени, методът на пазарните цени или методът на увеличената стойност, като в чл. 8, ал. 1 е посочено, че методът на сравнимите неконтролирани цени се прилага, когато е налице сходство в характеристиката на продукта или услугата - предмет на контролираната и съпоставимата неконтролирана сделка.

Ревизиращите органи са приели, че пазарната цена на вещта следва да се определи на база заключението на вещното лице по назначените в хода на ревизията технически експертизи, за които е посочено, че е използван метода на § 1, т. 10 от ДР на ДОПК, а именно метода на сравнимите неконтролирани цени между независими търговци като е извършено увеличението от ревизиращите органи на финансовия резултат със сумата от 630 789.73 лв. за 2019г., представляващи разликата между пазарната цена на продадените от дружеството имоти и отчетения приход, както и непризнатия за данъчни цели разход по фактурата, а за 2020г. е извършено увеличение на финансови резултат в размер на 58 011.78 лева представляващи разликата между пазарната цена на продадените от дружеството имоти и отчетения приход.

С Експертизата по Акт за възлагане на експертиза с № Р-22221923006927-01-001 от 21.02.2024г. и с № Р- 22221923006927-01-002 от 05.03.2024г., експертът е посочил пазарни цени на всеки един от недвижимите имоти в диапазон мин. и макс., както следва:

- паркомясто № 4 с ИД 68134.4356.680.1.22, мин. - 8 991.00 лв. и макс. 11 318.00 лв.;
- паркомясто № 5 с ИД 68134.4356.680.1.22, мин. - 8 339.00 лв. и макс. 10 496. 00 лв.;
- паркомясто № 16/17 с ИД 68134.4356.680.1.23, мин. -8 743.00 лв. и макс. 11 005.00 лв.;
- паркомясто № 18/19 с ИД 68134.4356.680.1.23, мин. - 8 318,00 лв. и макс. 10 470.00 лв.
- паркомясто № 3 с ИД 68134.4356.680.1.22, мин. - 6 707.00 лв. и макс. - 8 443.00 лв.;
- апартамент № 1 с ИД 68134.4356.680.1.1, мин. 81 983.00 лв. и макс. - 94 006.00 лв.;
- апартамент № 6 с ИД 68134.4356.680.1.6, мин. - 87 899,63 лв. и макс. - 101 646,00 лв.;
- апартамент № 2 с ИД 68134.4356.680.1.2, мин. - 87 900.00 лв. и макс. 101 646.00 лв.;
- апартамент №11 с ИД 68134.4356.680.1.11, мин. - 66 223.41 лв. и макс. - 76 580.00 лв.;
- апартамент № 3 с ИД 68134.4356.680.1.3, мин. - 66 223.41 лв. и макс. - 76 580.00

лв.;

- апартамент № 7 с ИД 68134.4356.680.1.7, мин. - 66 223.41 лв. и макс. 76 580.00 лв.;

- апартамент № 5 с ИД 68134.4356.680.1.5, мин. - 96 451.00 лв. и макс. 111 534.00 лв.;

- апартамент № 14 с ИД 68134 4356.680.1.14, мин. - 84 895.69 лв. и макс. - 98 172.00 лв.;

- апартамент № 4 с ИД 68134 4356.680.1.4, мин. - 89 435.74 лв. и макс. - 103 422.00 лв.;

- ателие № 1 с ИД 68134.4356.680.1.18, мин. - 57 127.94 лв. и макс. - 66 062.00 лв.;

- ателие № 2 с ИД 68134.4356.680.1.19, мин. - 57 127.94 лв. и макс. - 66 062.00 лв.;

- ателие № 3 с ИД 68134.4356.680.1.20, мин. - 57 127.94 лв. и макс. - 66 062.00 лв.;

- апартамент № 8 с ИД 68134.4356.680.1.8, мин. - 89 436.00 лв. и макс. - 103 422.00 лв.;

- апартамент № 12 с ИД 68134.4356 680.1.12, мин. - 89 435.74 лв. и макс.-103 422.00 лв.;

- апартамент № 15 с ИД 68134.4356.680.1.15, мин. - 62 929.00 лв. и макс. - 72 771.00 лв.;

- апартамент № 9 с ИД 68134.4356.680.1.9, мин. - 96 450.65 лв. и макс. - 111 534.00 лв.;

- апартамент № 10 с ИД 68134.4356.680.1.10, мин. - 87 900.00 лв. и макс. - 101 646.00 лв.;

- апартамент № 13 с ИД 68134.4356 680.1.13, мин. - 96 451.00 лв. и макс. 111 534.00 лв. и

- апартамент № 16 с ИД 68134.4356 680.1.16, мин. - 162 656.99 лв. и макс. - 188 094.00 лв.

Органите по приходите са приели долната граница в минимален размер за определяне на пазарната цена на недвижимите имоти.

В съдебно производство е назначена експертиза за определяне на пазарната стойност на недвижимите имоти, в която е определена пазарната стойност на всеки един от тях, както следва:

- паркомясто № 4 с ИД 68134.4356.680.1.22 в размер на 7 512 лева;
- паркомясто № 5 с ИД 68134.4356.680.1.22 в размер на 7 512 лева;
- паркомясто № 16/17 с ИД 68134.4356.680.1.23 в размер на 7 512 лева;
- паркомясто № 18/19 с ИД 68134.4356.680.1.23 в размер на 7 512 лева;
- паркомясто № 3 с ИД 68134.4356.680.1.22 в размер на 7 512 лева;
- апартамент № 1 с ИД 68134.4356.680.1.1 в размер на 63 963 лева;
- апартамент № 6 с ИД 68134.4356.680.1.6 в размер на 58 292 лева;
- апартамент № 2 с ИД 68134.4356.680.1.2 в размер на 58 292 лева;
- апартамент № 11 с ИД 68134.4356.680.1.11 в размер на 43 917 лева;
- апартамент № 3 с ИД 68134.4356.680.1.3 в размер на 43 917 лева;

- апартамент № 7 с ИД 68134.4356.680.1.7 в размер на 43 917 лева;
- апартамент № 5 с ИД 68134.4356.680.1.5 в размер на 63 963 лева;
- апартамент № 14 с ИД 68134 4356.680.1.14 в размер на 56 300 лева;
- апартамент № 4 с ИД 68134 4356.680.1.4 в размер на 59 311 лева;
- ателие № 1 с ИД 68134.4356.680.1.18 в размер на 32 807 лева;
- ателие № 2 с ИД 68134.4356.680.1.19 в размер на 32 807 лева;
- ателие № 3 с ИД 68134.4356.680.1 20 в размер на 32 807 лева;
- апартамент № 8 с ИД 68134.4356.680.1.8 в размер на 59 311 лева;
- апартамент №12 с ИД 68134.4356 680.1.12 в размер на 59 311 лева;
- апартамент №15 с ИД 68134.4356.680.1.15 в размер на 41 733 лева;
- апартамент № 9 с ИД 68134.4356.680.1.9 в размер на 63 963 лева;
- апартамент № 10 с ИД 68134.4356.680.1.10 в размер на 58 292 лева;
- апартамент № 13 с ИД 68134.4356 680.1.13 в размер на 63 963 лева и
- апартамент № 16 с ИД 68134.4356 680 1 16 в размер на 102 475 лева

За изготвяне на заключението и определяне пазарната стойност на недвижимите имоти вещото лице е извършило външен личен оглед на недвижимите имоти, използвало е данни за НИ, съгласно приложените към делото документи; справка от Агенция по вписванията - [населено място] и преписи от използвани сделки. Също така в становището си посочва, че пазарните свидетелства от типа на обектите на оценка на оценяваните са представени в Приложение 1 – аналози, коригирани с коефициенти за корекция за съпоставимост. Аналозите са подбрани по списък, предоставен от Агенция по вписванията на аналогични сделки на свободния пазар, извършени от м. 06.2019г. до м.06.2020г., както и е направено проучване на база оферти и извършени сделки за имоти в рамките на шест месеца преди датата на оценката, като е използвана информация от агенции за недвижими имоти, от специализирани сайтове за недвижими имоти за покупко-продажби, от строителни фирми и собствена база данни.

Методът на сравнимите неконтролирани цени е уреден в чл. 18 и сл. от Наредба № Н-9 от 14.08.2006г. като при този метод, пазарната цена по неконтролираната сделка се получава след съпоставка с цената за продукти или услуги по съпоставима сделка, осъществена при съпоставими условия. За целите на този метод неконтролираната сделка е съпоставима, ако се установи, че: 1. различията между сравняваните сделки или между лицата, участващи в тях, не влияят съществено върху цената при пазарни условия; или 2. могат да се извършат корекции по чл. 11 от наредбата. Разглежданият метод се прилага, когато са налице съпоставими сделки с продукти или услуги, осъществявани между свързаното лице и независими лица; или съпоставими сделки с продукти или услуги, осъществявани между независими лица.

Съдът приема, че вещите лица са използвали методът на сравнимите неконтролирани цени, съгласно Наредбата като определянето на пазарната стойност

на недвижимите имоти в ревизионното производство е извършено след събрана информация от извадки и е използван корекционен коефициент в размер на 0.85 за един апартамент в степен на завършеност „груб строеж“, а за останалите не е прилаган корекционен коефициент, тъй като е прието, че по НА владението се предава след въвеждане на сградата в експлоатация т.е. направено е проучване въз основа на исторически данни по отношение на пазарната стойност на аналогични на процесните имоти като в резултат на което са изчислени пазарни цени на конкретните имоти, а становището в експертизата назначена в съдебното производство е изготвено въз основа на аналози на сделки, сключени в периода 2019г. и 2020г. като са приложени и нотариални актове за обекти в степен на завършеност „груб строеж“,

както и аналози на имоти въведени в експлоатация по отношение на които е използван корекционен коефициент 0.65, т.е. налице е сходство в характеристиките на имотите. В тази връзка и предвид установените различия между изводите дадени в производството пред административния орган и в съдебно производство, експертни заключения, съдът следва да отбележи:

Безспорно, по силата на чл. 171, ал.1, изр. първо от АПК доказателствата, събрани редовно в производството пред административния орган, имат сила и пред съда. Текстът на ал. 2 на посочената разпоредба предвижда, че по искане на страните, съдът може да събира и нови доказателства, допустими по Гражданския процесуален кодекс. Вещи лица, оглед или освидетелстване, той може да назначава и служебно.

При разлика между доказателствата събрани в производството пред съда и тези в административното производство, предимство имат доказателствата събрани в рамките на съдебното дирене, тъй като в рамките на този процес страните имат право при равно участие – да отправят свои доказателствени искания, да представят доказателства, да оспорват представени от другата страна доказателства и в частност – да оспорят заключението на вещото лице, ако считат, че същото е непълно, неточно и прочее. В процесният случай заключението на вещото лице по назначената експертиза в съдебното производство не е оспорена от страните и в същото подробно и изчерпателно, с приложени аналози на съпоставими сделки вещото лице е извършило анализ и е дало становище за пазарната цена на всеки един от недвижимите имоти.

Предвид горното и като съобрази, че при изготвянето на съдебно оценителната експертиза, изготвена от експерт в областта са определени пазарните цени, като е използван метода на сравнимите неконтролирани цени, съобразно и приложимият чл. 3, т. 1 от Наредба № Н-9 от 14.08.2006г. за реда и начините за прилагане на методите за определяне на пазарните цени, приложим съобразно § 1, т. 10 от ДР на ДОПК и чл. 16 ал. 1 от ЗКПО, заключението е изготвено по начин, осигуряващ висока степен на съпоставимост на цените и в този смисъл изчислението е

извършено съобразно приложимата нормативна база, поради което съдът кредитира именно това заключение, от което следва, че е налице и отклонение на данъчното облагане по см. на чл. 16, ал. 1 от ЗКПО, а именно продажната цена на недвижимите имоти, отразена в счетоводните регистри на дружеството, не съответства на пазарната, поради което следва да бъде и извършено преобразуване на декларирания финансов резултат на основание чл. 16, ал. 1 от ЗКПО.

Съгласно разпоредбата на чл. 78 от ЗКПО при определяне на данъчния финансов резултат, счетоводният финансов резултат се коригира със сумата на приходите и разходите, които е следвало да бъдат отчетени през текущата година съгласно изискванията на нормативен акт, но не са отчетени от данъчно задълженото лице. Когато впоследствие във връзка със стопанска операция по изречение първо бъдат отчетени счетоводни приходи и разходи, последните не се признават за данъчни цели.

Съгласно чл. 3, ал. 2 от ЗСч, предприятията осъществяват текущото счетоводно отчитане на всички стопански операции, които водят до изменения на имущественото и финансовото им състояние, финансовите резултати от дейността, паричните потоци и собствения капитал, в хронологичен ред. Разпоредбите на чл. 24, ал. 2 и ал. 3 от с. з. предвиждат, че финансовите отчети трябва да представят вярно и честно имущественото и финансовото състояние и финансовите резултати от дейността на предприятието, паричните потоци и собствения капитал, а това изисква достоверно показване на ефектите от операциите, други събития и условия в съответствие с определенията и критериите за признаване на активи, пасиви, приходи и разходи, заложи в приложимите счетоводни стандарти.

С оглед на гореизложеното за определяне на задълженията на жалбоподателя за корпоративен данък и лихви въз основа на изготвената и приложена по делото съдебно-оценителна експертиза от вещото лице Р. Д. Д.

- за 2019г.

Съдът приема за обща пазарна стойност на недвижимите имоти продадени през 2019г. в размер на 975 378 лева. Общата цената на продадените недв. имоти през 2019г. по нотариални актове е 863 292 лева. Разликата между декларираното по НА и пазарната стойност на всички недвижими имоти, съгласно експертизата е в размер на 112 086 лева, поради което на осн. чл. 78 от ЗКПО финансови резултат следва да се коригира с тази сума от приходите. На следващо място следва да бъде извършено и увеличение в размер на ДО 8000 лева, тъй като с оглед на посоченото по – горе в решението, с РА не е признат счетоводно отразен разход по фактура с № [ЕГН] от 16.01.2019г. издадена от „ЧЕЗ РАЗПРЕДЕЛЕНИЕ БЪЛГАРИЯ“ АД с ЕИК[ЕИК], който не е оспорен от жалбоподателя и на осн. чл. 23, ал. 2, т. 1 от ЗКПО след като разход (загуба) не е признат за данъчни цели, с този разход (загуба) се увеличава счетоводният финансов резултат в годината на счетоводното отчитане на разхода (загубата), както и със сумата в размер на 3 000 лева на осн. чл. 54, ал. 2

от ЗКПО.

При установен счетоводен финансов резултат, съгл. експертизата и РА в размер на 88 946.33 лева и увеличение в размер на 123 086 лева, съдът приема, че данъчният финансов резултат за 2019г. е данъчна печалба в размер на 209 032.33 лева, а годишния корпоративен данък в размер на 20 903.23 лева, поради което установеният с РА корпоративен данък в размер на 72 773.61 лева следва да бъде изменен като се намали в размер на 20 903.23 лева. След приспадане на внесените суми по РА е установено допълнително задължение в размер на 63 878.98 лв., като съда приема за окончателния дължим корпоративен данък за 2019г. съгл. експертизата в размер на 12 008.60 лв. Лихвата за просрочие в размер на 27 892.24 следва да бъде намалена в размер на 5 242.99 лева, която е изчислена от съда на основание чл. 162 от ГПК, вр. с § 2 от ДР на ДОПК за периода от 01.07.2020г. до дата на издаване на РА – 31.05.2024г., чрез използването на Е-калкулатор на страницата на Националната агенция за приходите.

- за 2020г. съдът съобрази следното:

От дружеството жалбоподател е деклариран счетоводен финансов резултат загуба в размер на 136 204.14 лева като е извършено увеличение и намаление на осн. чл. 54, ал. 1 и ал. 2 от ЗКПО в размер на 5 324.11 лева

Съгласно съдебно-оценителна експертиза общата пазарна стойност на недвижимите имоти продадени през 2020г. е в размер на 101 523 лева. Общата цена на продадените недв. имоти през 2020г. по нотариални актове е 88 051 лева. Разликата между декларираното по НА и пазарната стойност на всички недвижими имоти, съгласно експертизата е в размер на 13 472 лева, поради което за съда на осн. чл. 78 от ЗКПО финансови резултат следва да се коригира с тази сума от приходите, които е следвало да бъдат отчетени през текущата година, както и със сумата в размер на 5 324.11 лева – представляваща отчетения от дружеството приход на осн. чл. 54, ал. 2 от ЗКПО. От тук следва че данъчният финансов резултат е загуба в размер на 122 732.14 лева и годишния корпоративен данък е в размер на 0.00 лв., поради което съдът приема, че дружеството не дължи корпоративен данък за тази година. Макар с РА да е установен различен финансов резултат, който е изведен от назначената експертиза в ревизионното производство установяваща разлика между декларираното в НА и пазарната стойност на недвижимите имоти данъчният финансов резултат отново е загуба, но с различна стойност като е определен корпоративен данък в размер на 0.00 лева. С оглед на гореизложеното като крайно число с РА правилно е определен годишен корпоративен данък в размер на 0.00 лева.

С оглед на гореизложеното, при съвкупната преценка на събраните доказателства, съдът намира, че оспореният ревизионен акт следва да бъде отменен по отношение на установените допълнителни задължения за ДДС в размер 12 008.87 лв. и лихвите за просрочие към тях в размер на 5 889.33 лв. и изменен по отношение на

допълнително установените задължения по Закона за корпоративното подоходно облагане в общ размер на 63 878.98 лв. и лихви към тях в размер на 27 889.77 лв. като бъдат намалени в общ размер на 12 008.60 лв. - главница и лихви за просрочие в размер на 5 242.99 лв.

При този изход на спора, съдът определя като частично основателни взаимните насрещни претенции на страните за сторените разноси, за присъждане на адвокатско възнаграждение и на юрисконсултско възнаграждение, но съразмерно на направеното с настоящото решение изменение на размерите на данъчните задължения, в посока намаляването им за главница и лихви като ответната страна има право да получи разноси за отхвърлената част на жалбата, а жалбоподателят има право на разноси за уважената част от нея.

Жалбоподателят претендира разноси, които е сторил и доказал, както следва: по адм. дело № 9665/2024г. по описа на АССГ – държавна такса в размер на 50 лв., 1 390 лв. възнаграждение на вещо лице по назначена съдебно оценителна експертиза и 9 200 лева - адвокатско възнаграждение, съгл. предоставен договор за правна защита и съдействие; по адм. дело № 6407/2025г. по описа на ВАС – държавна такса в размер на 301.27 лв. и адвокатско възнаграждение в размер на 8 500 лв., както и по настоящото дело адвокатско възнаграждение в размер на 2 800 евро/5476.32 лева. С оглед уважената част на жалбата (84.26 % от материалния интерес – главници и лихви към 31.05.2024г.), в полза на дружеството следва да се определят дължими разноси в размер на 10 734.86 евро. (20 995.56 лв.)

Заявеното от процесуалния представител на ответника искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно като на администрацията вместо възнаграждение за адвокат се присъжда за всяка инстанция юрисконсултско възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ. В чл. 37 от ЗПП се сочи, че заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя в наредба на Министерския съвет по предложение на НБПП.

Според разпоредбата на чл. 24 изр. второ от Наредбата за заплащане на правната помощ по административни дела с материален интерес възнаграждението за една инстанция е от 130 до 450 лв. С оглед материалния интерес на спора, както и фактическа и правна сложност на същия, съдът намира, че на ответната страна се дължи юрисконсултско възнаграждение в размер от по 400 лева за настоящата инстанция, за предходното разглеждане по адм. д. № 9665/2024г. на АССГ и по адм.д. № 6407/2025г. на ВАС или общо 1 200 лева. Наред с тях на ответника са дължими и разноските за ДТ за касационното обжалване в размер на 596.14 лева. Общо разноси съобразно отхвърлената част от жалбата - (27.38 % от материалния интерес – главници и лихви към 31.05.2024г.), съдът следва да определи дължими

разноски за ответника в размер на 144.55 евро (282.71 лева).
Така мотивиран, Административен съд София-град, 79 състав:

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на „СТАБИЛ БИЛД“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя М. У. Д., Ревизионен акт № Р-22221923006927-091-001 от 31.05.2024г. издаден от Н. И. Б. - началник на сектор, възложил ревизията и Г. П. П. - главен инспектор по приходите - ръководител на ревизията, органи по приходите при Териториална дирекция на Национална агенция за приходите – В., потвърден с Решение № 1165 от 22.08.2024г. на зам. директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ - [населено място] при Централно управление на Национална агенция по приходите в частта, с която на „СТАБИЛ БИЛД“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] е установено допълнително задължение за данък добавена стойност за сумата в размер 12 008.86 лв. – главница и лихви за просрочие в размер на 5 889.33 лв.

ИЗМЕНЯ Ревизионен акт № Р-22221923006927-091-001 от 31.05.2024г. издаден от Н. И. Б. - началник на сектор, възложил ревизията и Г. П. П. - главен инспектор по приходите - ръководител на ревизията, органи по приходите при Териториална дирекция на Национална агенция за приходите – В., потвърден с Решение № 1165 от 22.08.2024г. на зам. директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ - [населено място] при Централно управление на Национална агенция по приходите, в обжалваната част като за допълнително установените резултати за корпоративен данък за 2019г. вместо в размер на 63 878.98 лв., съдът определя корпоративен данък в размер на 12 008.60 лв., и вместо определената лихва в размер на 27 889.77 лв., определя лихва в размер на 5 242.99 лв.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „СТАБИЛ БИЛД“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя М. У. Д., срещу Ревизионен акт № Р-22221923006927-091-001 от 31.05.2024г. издаден от Н. И. Б. - началник на сектор, възложил ревизията и Г. П. П. - главен инспектор по приходите - ръководител на ревизията, органи по приходите при Териториална дирекция на Национална агенция за приходите – В., потвърден с Решение № 1165 от 22.08.2024г. на зам. директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ - [населено място] при Централно управление на Национална агенция по приходите, в останалата част за определения корпоративен данък за 2020г. в общ размер на 0.00 лв., както и лихви в общ размер 0.00 лв. като неоснователна.

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите да заплати на „СТАБИЛ БИЛД“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], ул. „328-ма“ № 9, маг. 1, представлявано от М. У. Д. направените по делото разноски в

размер на 10 734.86 евро.

ОСЪЖДА „СТАБИЛ БИЛД“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], ул. „328-ма“ № 9, маг. 1, представлявано от М. У. Д. да заплати на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ – [населено място] при Централно управление на Национална агенция за приходите разноски в размер на 144.55 евро.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.